

บันทึก

เรื่อง ปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐
(บริษัทผู้ได้รับการส่งเสริมขอยกเลิกบัตรส่งเสริม)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๓๐๑/๖๐๗๒ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยได้มีผู้ได้รับการส่งเสริมในกิจการประเภท ๕.๔๙ การผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีเงื่อนไขต้องส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของมูลค่ายอดขายในแต่ละปีได้ยื่นขอยกเลิกบัตรส่งเสริม ซึ่งในกรณีนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นเช่นเดียวกับความเห็นของคณะกรรมการที่จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นก่อนว่า การกระทำของบริษัทฯเป็นการเลิกกิจการหรือเป็นการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ถ้าเป็นการเลิกกิจการตามมาตรา ๕๖^๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ บัตรส่งเสริมนั้นก็ใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันเลิกกิจการ ต่อจากนั้นจะต้องนำเอามาตรา ๑๐^๒ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตรา

^๑ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเลิกกิจการ รวมกิจการกับผู้อื่น หรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่น ให้บัตรส่งเสริมนั้นใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินสามเดือนนับแต่วันเลิก รวม หรือโอนกิจการ

ในกรณีที่ผู้ซึ่งดำเนินกิจการที่รวมกันขึ้นใหม่หรือรับโอนกิจการประสงค์จะขอรับช่วงดำเนินกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริมต่อไป ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมภายในเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริม ให้ออกบัตรส่งเสริมโดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้เพียงเท่าที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเดิมยังเหลืออยู่ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าไม่สมควรให้การส่งเสริม ให้สั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ทั้งหมด

^๒ พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๑๐ ของใดซึ่งในเวลานำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้เองโดยบุคคลที่มีสิทธิเช่นนั้น หรือเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์อย่างใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ ถ้าหากของนั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากร หรือได้นำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลง ของนั้นจะต้องเสียอากรโดยถือสภาพของของ ราคา และอัตราอากรที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือนำไปใช้ในการอื่นหรือวันที่สิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณอากร สำหรับกรณีที่ได้รับลดหย่อนอากร ให้เสียอากรเพิ่มจากที่ได้เสียไว้แล้วให้ครบถ้วนตามจำนวนเงินอากรที่จะพึงต้องเสียทั้งหมดในเมื่อได้คำนวณตามเกณฑ์เช่นว่านั้น ทั้งนี้ ให้แจ้งขอชำระอากรหรืออากรเพิ่มต่อกรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่ได้นำของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ความรับผิดในอันจะต้องชำระอากรหรืออากรเพิ่มเกิดขึ้น และต้องชำระ ณ ที่ทำการศุลกากรซึ่งกรมศุลกากรกำหนดให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินอากรหรืออากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ ถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นนั้น ให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงการ

ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ มาใช้บังคับ และโดยที่ผู้ได้รับการส่งเสริมดังกล่าวได้ดำเนินการตามเงื่อนไขของบัตรส่งเสริมมาตลอดก่อนการขอยกเลิกบัตรส่งเสริม จึงถือเป็นการยกเลิกกิจการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม และหากพิจารณาตามความเห็นของคณะกรรมการกฎหมายก็จะต้องนำมาตรา ๑๐ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับ คือ เรียกเก็บภาษีอากรเครื่องจักรตามสภาพของราคาและอัตรา ณ วันที่ขอยกเลิก ปัจจุบันจะเสียในอัตราเพียงร้อยละ ๕

โดยที่รัฐบาลได้ประกาศลดอัตราภาษีอากรสำหรับเครื่องจักรลงมาเหลือในอัตราร้อยละ ๕ ซึ่งต่ำกว่าอัตราเดิมที่กำหนดไว้ในอัตราร้อยละ ๒๐ ดังนั้น ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมที่ขอยกเลิกก็จะเสียภาษีอากรสำหรับเครื่องจักรที่ได้นำเข้ามาในจำนวนน้อยกว่าเดิมมาก และเมื่อมีการยกเลิกบัตรส่งเสริมแล้วผู้ได้รับการส่งเสริมก็จะสามารถผลิตจำหน่ายในประเทศได้โดยไม่มีเงื่อนไขบังคับ โดยเฉพาะเงื่อนไขการส่งออก ซึ่งหากเดิมผู้ได้รับการส่งเสริมแจ้งว่าจะผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศเป็นส่วนใหญ่เมื่อยื่นคำขอก็จะไม่ได้รับอนุมัติให้การส่งออก และจะส่งผลให้ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีอากรเครื่องจักรด้วย

ขณะนี้ผู้ได้รับการส่งเสริมในกิจการประเภท ๕.๔๙ การผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกเป็นส่วนใหญ่ทั้งสิ้นประมาณ ๘๒๕ ราย ในจำนวนของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมที่มีเงื่อนไขการส่งออก รวมทั้งสิ้น ๒,๗๐๐ ราย หากผู้ได้รับการส่งเสริมในกิจการประเภท ๕.๔๙ ขอยกเลิกบัตรส่งเสริมทุกรายโดยเสียภาษีอากรขาเข้าของเครื่องจักรในอัตราที่ต่ำและไม่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่างๆ ตามบัตรส่งเสริมโดยเฉพาะการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในประเทศได้โดยเสรี ก็จะส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตรายอื่น ทั้งที่ได้รับการส่งเสริมและไม่ได้การส่งเสริม มูลค่าการส่งออกและการหารายได้จากต่างประเทศก็อาจลดลงจากที่ได้มีการคาดหมายไว้

เสียอากร แต่มิให้นำมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ มาใช้บังคับในกรณีของนั้นได้อีกต่อไปโดยสุจริต

การชำระอากรหรืออากรเพิ่มตามความในวรรคแรก ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้โอนของนั้นไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากร หรือผู้ที่มิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรได้นำหรือยินยอมให้นำของนั้นไปใช้ในการอื่น หรือผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสิทธิลงในขณะที่เป็นเจ้าของ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ที่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรถึงแก่ความตายในขณะที่เป็นเจ้าของ ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาท แล้วแต่กรณี เป็นผู้รับผิดชอบชำระอากรหรืออากรเพิ่ม โดยให้แจ้งขอชำระอากรหรืออากรเพิ่มภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รู้ว่าของนั้นผู้ตายได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากร

บทบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียอากรหรืออากรเพิ่มตามมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับในกรณีที่ของนั้นนำเข้าโดยกระทรวง ทบวง กรม หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งถ้ามีการจำหน่ายของนั้นจะต้องส่งรายรับทั้งสิ้นให้แก่รัฐโดยไม่หักรายจ่าย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ของบางประเภทหรือบางชนิดซึ่งบุคคลที่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรนำเข้ามาเพื่อใช้เองหรือของบางประเภทหรือบางชนิดที่นำเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์ที่กำหนดไว้โดยเฉพาะตามความในวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งมาตรานี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใดๆ ไว้ด้วยก็ได้ การประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อวินิจฉัยของคณะกรรมการกฎหมายน่าจะเป็นช่องโหว่ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้ใช้ในการหลีกเลี่ยงเรื่องการปฏิบัติตามเงื่อนไขของบัตรส่งเสริม และอาจส่งผลกระทบต่อกิจการอื่นในประเทศได้ จึงได้นำเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณา และหากคณะกรรมการฯ เห็นชอบตามความเห็นคณะกรรมการกฎหมาย สำนักงานฯ จะได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการฯ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๔ ได้พิจารณาแล้ว มีมติให้สำนักงานฯ ส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความใน ๓ ประเด็น คือ

๑. กรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้ปฏิบัติถูกต้องตามเงื่อนไขตลอดมาประสงค์จะยกเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริม จะต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการฯ หรือไม่ หากต้องขอ คณะกรรมการฯ มีอำนาจไม่อนุมัติการยกเลิกกิจการได้หรือไม่

๒. การยกเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามข้อ ๑ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะมีภาระภาษีอากรเครื่องจักรที่ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนไปแล้วอย่างใด

๓. จะมีวิธีการใดที่ให้คณะกรรมการฯ มีดุลพินิจที่จะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ยกเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมเสียภาษีเครื่องจักรตามสภาพของของ ราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน) แล้ว ข้อเท็จจริงปรากฏว่า บริษัท ไทยเซรามิคเอกปอร์ต จำกัด ซึ่งได้รับการส่งเสริมในกิจการผลิตกระเบื้องเซรามิคชนิดโมเสกและกระเบื้องเซรามิคตกแต่งพิเศษเพื่อการส่งออกประเภท ๕.๔๙ การผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออกเป็นส่วนใหญ่ ตามบัตรส่งเสริมเลขที่ ๑๕๖๑/สอ./๒๕๓๑ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ขอยกเลิกบัตรส่งเสริมโดยระบุเหตุผลว่าตลาดสินค้ากระเบื้องโมเสกในต่างประเทศมีความต้องการน้อยลง หากดำเนินการผลิตส่งออกต่อไปจะขาดทุน ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามเงื่อนไขโครงการที่ได้รับการส่งเสริมได้ แต่บริษัทฯ จะดำเนินการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศต่อไป ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัทฯ ดังกล่าวปรากฏว่า บริษัทฯ ปฏิบัติถูกต้องตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดในบัตรส่งเสริมมาโดยตลอด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เห็นว่า

๑. พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ไม่มีบทบัญญัติห้ามการเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริม และมีได้บัญญัติว่าการขอยกเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมจะต้องดำเนินการอย่างไร มีเพียงแต่มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง^๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ ที่บัญญัติถึงกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเลิกกิจการรวมกิจการกับผู้อื่นหรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่นว่า ให้บัตรส่งเสริมนั้นใช้ได้ต่อไปอีก ไม่เกินสามเดือนนับแต่วันเลิก รวม หรือโอนกิจการ และมาตรา

^๓ โปรดดูเชิงอรรถ ๑

๒๐^๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ บัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กำหนดเงื่อนไขไว้ในบัตรส่งเสริมเพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องตามที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว ซึ่งไม่ปรากฏว่า บทบัญญัติมาตราดังกล่าวได้ให้อำนาจคณะกรรมการฯ ในการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาในประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม หรือเงื่อนไขในการขอยกเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมไว้แต่อย่างใด รวมทั้งไม่มีบทบัญญัติอื่นบัญญัติให้การยกเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมจะต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการฯ

^๔ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริมแก่ผู้รับการส่งเสริมรายใดแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขในบัตรส่งเสริมเพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมรายนั้นต้องปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) จำนวนทุนและแหล่งที่มาของทุน
- (๒) สัญชาติและจำนวนผู้ถือหุ้น
- (๓) ขนาดของกิจการซึ่งรวมถึงชนิดผลิตภัณฑ์ ผลผลิตหรือการให้บริการ กรรมวิธี การผลิตหรือประกอบ และกำลังผลิตหรือประกอบ
- (๔) ปริมาณวัตถุดิบภายในประเทศที่ต้องใช้
- (๕) สัญชาติและจำนวนคนงาน ช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการ
- (๖) การฝึกและใช้กำลังคนในการปฏิบัติงาน
- (๗) การป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๘) ระยะเวลาที่จะต้องเริ่มปฏิบัติตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม
- (๙) ระยะเวลาที่จะต้องสั่งซื้อเครื่องจักร
- (๑๐) ระยะเวลาที่จะนำเครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักร
- (๑๑) ระยะเวลาที่จะต้องส่งเครื่องจักรที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรกลับออกไปภายหลัง

เมื่อใช้งานเสร็จแล้ว

- (๑๒) การขยายระยะเวลาตาม (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑)
- (๑๓) วันเปิดดำเนินการ
- (๑๔) การรายงานผลการปฏิบัติงานตามโครงการและการดำเนินงาน
- (๑๕) การรายงานผลการปฏิบัติงานของช่างฝีมือและผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าว ว่าได้ฝึกอบรมให้คนไทยได้รับความรู้ความชำนาญเพียงไร

(๑๖) การกำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตที่ผลิต ประกอบ หรือส่งออกเป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการหรือทางราชการกำหนด

- (๑๗) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตที่ผลิตหรือประกอบหรือการให้บริการ
- (๑๘) การส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตที่ผลิตหรือประกอบ
- (๑๙) การให้นำเงิน หนังสือสัญญาค้ำประกันของธนาคาร หลักทรัพย์รัฐบาลไทย หรือ

หลักประกันอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร มอบแก่สำนักงานเพื่อเป็นประกันในการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๒๐) เรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ การให้ การใช้ หรือการควบคุมการใช้สิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้

ดังนั้น ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมประสงค์จะยกเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริม จึงไม่ต้องขออนุมัติจากคณะกรรมการฯ และเมื่อได้มีความเห็นเช่นนี้แล้วปัญหาที่ว่าคณะกรรมการฯ มีอำนาจไม่อนุมัติการยกเลิกกิจการได้หรือไม่ จึงไม่ต้องพิจารณา

๒. การขอยกเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมมีผลทำให้สิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเคยได้รับตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ เช่น สิทธิประโยชน์ในการได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรตามมาตรา ๒๘^๔ สิ้นสุดลง และเนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ มิได้บัญญัติถึงผลของการยกเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในส่วนที่เกี่ยวกับการชำระภาษีอากรเครื่องจักรที่ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนไปแล้วไว้เป็นพิเศษแต่อย่างใด ดังนั้น กรณีจึงต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐^๖ แห่งพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยถือว่าเป็นกรณีที่สิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลง และต้องเสียอากรโดยถือสภาพของของ ราคา และอัตราอากรที่เป็นอยู่ในวันที่สิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณอากร

๓. สำหรับกรณีที่จะต้องเสียภาษีอากรโดยถือสภาพของของ ราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร นั้น มาตรา ๕๕^๗ แห่ง

^๔ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๒๘ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้า และหรือภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ แต่เครื่องจักรนั้นต้องไม่เป็นเครื่องจักรที่ผลิตหรือประกอบได้ในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่ผลิตในต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซื้อเครื่องจักรตามวรรคหนึ่งที่ผลิตหรือประกอบในราชอาณาจักร ให้ผู้ผลิตหรือประกอบหรือผู้ขายของดังกล่าวให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นภาษีการค้าสำหรับของนั้น

^๖ โปรดดูเชิงอรรถ ๒

^๗ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออกทั้งหมด ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมไม่เคยได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรมาแต่ต้น และให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสียภาษีอากรโดยถือสภาพของของ ราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร สำหรับกรณีที่รับลดหย่อนภาษีอากร ให้เสียภาษีอากรเพิ่มจากที่ได้เสียไปแล้วให้ครบถ้วนตามจำนวนเงินภาษีอากรที่จะพึงต้องเสียทั้งหมดเมื่อได้คำนวณตามเกณฑ์เช่นว่านั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออกบางส่วน ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรมาแต่ต้นเพียงเท่าที่ตนยังคงได้รับสิทธิและประโยชน์อยู่ และให้เสียภาษีอากรตามส่วนที่ได้ถูกเพิกถอนจนครบถ้วน โดยถือสภาพของของ ราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร

ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องแจ้งขอชำระภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มต่อกรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่ได้นำของนั้นเข้ามาหรือส่งของนั้นออกไปภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร และต้องชำระ ณ ที่ทำการศุลกากรซึ่งกรมศุลกากรกำหนดให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ ถ้ามิได้มีการปฏิบัติเช่นว่า

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ ได้บัญญัติไว้เฉพาะกรณีที่คณะกรรมการฯ สั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออก เนื่องจากผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการฯ กำหนดตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ เท่านั้น เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับการส่งเสริมที่ขอยกเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการฯ กำหนดตลอดมา จึงไม่อาจนำบทบัญญัติมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนฯ มาใช้บังคับได้ และเนื่องจากไม่มีบทบัญญัติอื่นให้อำนาจคณะกรรมการฯ ในเรื่องนี้ไว้เป็นพิเศษ คณะกรรมการฯ จึงไม่อาจใช้ดุลพินิจสั่งให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ยกเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมเสียภาษีอากรเครื่องจักรโดยถือสภาพของของราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากรได้

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

วันวาคม ๒๕๓๔

นั้น ให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้ามาหรือส่งออกโดยหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับ

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของสำนักงานตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง คณะกรรมการฯ จะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสียเงินเพิ่มภาษีอากรให้แก่รัฐโดยชำระแก่กรมศุลกากรพร้อมกับเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มที่ต้องนำไปชำระตามวรรคสามในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของเงินภาษีอากรหรือเงินภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง อีกด้วยก็ได้ แต่เงินเพิ่มภาษีอากรตามมาตรานี้มีให้เกินจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ และเพื่อให้ได้รับชำระเงินเพิ่มนี้ ให้ถือว่าเงินเพิ่มเป็นเสมือนเงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี การนับอายุความตามมาตรา ๓ ให้เริ่มนับเมื่อพ้นหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบคำสั่ง

๘ พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการฯ กำหนด ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมทั้งหมดหรือบางส่วนโดยจะกำหนดระยะเวลาไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าคณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า การที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นมิได้เป็นการกระทำโดยจงใจ จะสั่งให้สำนักงานเตือนเป็นหนังสือให้ผู้ได้รับการส่งเสริมแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้ แต่เมื่อพ้นกำหนดเวลานั้นแล้วผู้ได้รับการส่งเสริมยังมิได้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการฯ ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง